

1. vers:

Szalóki Ármin 6. a

Az iskola érdekes!

Az iskola olyan képletes,
de még inkább érdekes.
Van benne rossz is, jó is,
de ezért olyan klassz is!
Tanulni kell egész éjjel,
hogyan tud, hány méter egy kilométer,
mert ha mérnök akarsz lenni,
ezt kívülről kell fújni.
Csak az a baj, hogyha nem az akarsz lenni,
akkor is kell tudni.

Ha nem akarsz tanulni,
akkor meg fogsz bukni!
De ebből nem lesz nagy baj,
Ha tudod, hogy a füled mögött van a vaj...
De majd rájössz, hol a gond,
Hisz nem vagy te bolond!

2. vers:

Szimicsku Janka 7. d

Kiskossuth

Minden reggel a Kossuth utcánál
megállok kedvenc iskolámnál,
ott hol gyerekek tódulnak feléje,
előbb az udvarra, majd a tantermébe.

Az osztály oly hangosan és vidáman
rohan a terembe,
mintha holnap már
újra nyári szünet lenne.

És már jön is Laci bácsi,
kezében vonalzó és körző,
és hiába nehéz a matek,
megtanít ő.

Majd Erika néni jön
dolgozathegyekkel,
de rohannak a percek
vidám hexameterekkel.

Melyik szó az alany és az állítmány,
nagy a baj, ha nem tudod,
ha nem megy fejből a vers,
vagy elmaradnak a jambusok.

Hangos az udvar a nagy szünetben,
csak hetesek vannak a tanteremben,
a lányok pletykálnak akármerre mennek,
a fiúk fociznak vagy incselkednek.

Jön a biosz óra a sok cuki lénnel,
Bea néni sok kis kedvencével,
mi a padban ülünk, az állatok körben
még szerencse, hogy ki vannak tömve.

A szellem után jön a test edzése,
de nem bánom, ha kicsengetnek végre.
Ahogy érkeztünk, úgy megyünk haza,
holnap is vár ránk az iskola.

3. vers:

Terdik Benedek 7. d

(Petőfi Sándor Az alföld című verse nyomán)

Az iskola

Mit nekem te kemény oktatásnak,
Képletekkel teletűzdelt kínja!
Tán csodállak, ámde nem szeretlek,
S képzetem rendszeredet nem bírja.

Benn a Kossuth békés berkeiben,
Ott vagyok honn, ott az én világom;
Bölcsödéhez szokott sas lelkem,
Ha tanáraitam a tablón látom.

Felröpülök ekkor gondolatban
A negyedik négyszáztizenkettesébe,
S mosolyogva néz rám az ókortól
A reneszánszig nyúló költők képe.

Idejárnak a szomszéd termekből
A kortársak is magyart tanulni,
S mi is ijedve rezzenünk össze,
Ha egy dolgozatot meg kell írni.

Ott aztán nincs semmi mese,
Tudni kell mindent ától zéig.
Hiszen ez a mindentudás egyeteme,
S erre büszke Erika néni.

Szép vagy, Kossuth, legalább nekem szép!
Itt okítanak engem, itt tanulok.
Itt írok, néha itt sírok,
Híred-neved előtt leborulok.